

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσια Λέβα 15
Εξαμηνος » 8
Εξωτερικού:
Ετήσια φράγκα 20
Εξαμηνος » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπεζης δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἁ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ἘΝΟΣ Λέβου.

✱✱✱

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

✱✱✱

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΟΝ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Ιδιαιτέρου τακτικού ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

Τῇ 2/4 Ἀπριλίου 1893.

Ἀπὸ εἴκοσι ἡδὴ ἡμερῶν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ περὶ αὐτὴν τῆς λειτουργίας ὄργανα διετέλουν ἐν στενῇ καὶ αὐχμηρᾷ ἀρρασίᾳ τοῦτο μὲν ἀπ' ἐνὸς ὡς ἐκ τῶν ἀπασχολησάντων τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν χριστιανικῶν τοῦ Πάσχα ἑορτῶν, τοῦτο δὲ ὡς καὶ βαθύτερον ἐξεταζόμενον ἔνεκεν τῆς ἀκροσφαλοῦς καταστάσεως τῆς πολιτύμου, ὄντως διὰ τὸ ἔθνος σύμπαν υἰείας τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κ. Ἀναργ. Σιμοπούλου τὴν βαθυτάτην προκαλέσασαν συγκίνησιν τῶν συμπολιτῶν μας ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ οἰκίᾳ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν διεπνυθάνοντο τὴν φάσιν τῆς ἀδοκῆτου, ἀσθενείας τοῦ πανισχύρου ἄξονος τῆς Τρικουπικῆς συμπαγούς μεγάλης ομάδος. Ἡ οἰκία τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργοῦ ἔβριθε εἰς τὸ τελευταῖον δεκαήμερον ἀπὸ βαθείας πρωΐας μέχρι μεσονυκτίου ἐπισκεπτῶν ἀπασάν τῆς κοινωνίας μας τάξεων μετὰ πατριωτικῆς ὅλως φροντίδος περιμενόντων ἐὰν ἡ θλιβερά εἰδήσις τῆς ἐπικινδύνου τροπῆς τῆς ἀσθενείας ἀληθεύῃ. Χάρις εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰς τῶν προσφιλῶν τῷ ὑπουργῷ οἰκείας μερίμνας ὁ δεξιὸς λαὸς τοῦ Τρικουπικοῦ ἔγκεφάλου ὡς πάνυ εὐφυῶς τὸν ὠνόμασεν ἡ ἀντιπολιτευομένη «Ἐφημερίς» κατὰ τὴν ἀνοδὸν τοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν τοῦ ἀξίωμα, ἐσώθη καὶ οὕτως εὐθαρσῶς δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ἐξησφαλίσθη καὶ ἡ μονιμότης τῆς παρούσης κυβερνήσεως, ἥτις ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν πλήρει ἀνεξαρτησίας φρονήματι ἔγραφα, συγκρατεῖται ἐξ ἑτεροειδῶν στοιχείων, ἀλληλομαχομένων φατριῶν, ἐν αὐτῇ τῇ Τρικουπικῇ στρατοπέδῳ μετὰ τῶν ὁποίων ἡ σημαντικότερα μερὶς ἡ Σιμοπουλική, χαρακτηρίζεται ὡς ἐγκοπυμένη τὸ γνωστὸν ἔμβλημα τὸ «ἡ Ἑλλάς προάρισται νὰ ζῇ καὶ θὰ ζῇ». Διότι ἡ Γλαδσιανεία πολιτικὴ τοῦ κόμματος τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργοῦ τὸ ἐπέβαλεν ὡς ἐν τῶν καθόλου συμφερόντων τοῦ κράτους, καὶ διότι ἡ μεγάλη πολιτικὴ τοῦ κ. Σιμοπούλου χρηστότης κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἀπῆλθε καὶ ἀπαιτεῖ τὴν διατήρησιν τοῦ παθόντος πρὸ δεκαετίας ἀφότου μετὰ τοῦ κ. Τρικουπῆ συνεργάζε-

ται ἐντίμου λόγου τοῦ. Ὁ γινώσκων ἐκ τοῦ συνέγγυς τὰ βουλευτικὰ παρασκήνια καὶ τὸν μηχανισμόν τοῦ Πολιτεύματός μας δὲν ἐκπλήσσειται ἀναγινώσκων τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας αἱ ὁποῖαι μετὰ ζηλοτύπου φροντίδος συγκαλύπτονται παρὰ τῶν ἀφοσιωμένων τῶν ἐκάστοτε πρωθυπουργῶν ὁργάνων τὰ ὁποῖα ἐν τῇ προφανεί συμπεριφορῇ τῶν ἀποκρύπτουσι τὴν ἰσχύν τῶν συνυπουργῶν διὰ τὸν εὐεξήγητον φόβον τῶν ἰουδαίων. Ἐξέκλινα—ἴσως τεχνηέντως—τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ τῆς παρουσίας μετὰ νὰ εἰπω εἰς τοὺς φιλογενεῖς αὐτόθι ὁμοεθνεῖς βαθυτάτην τινα ἀλήθειαν ἥτις ἀπὸ τινος κατέστη πεποιθήσις προκειμένου ἑτέρου ἰδιῶς γεγονότος τῆς ἀδυναμίας τῆς πρὸς συνομολόγησιν δημοσίων δανείων, ἥτις ἀδυναμία ἐπιτρέπεται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς προσωπικὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ ἐν κρυπτῇ καὶ παραδύσῳ συνεργαζομένου τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ὡς λέγουσιν ἐγένετο καὶ ὁ ἀποκλεισμός τῶν κεφαλαίων ἅτε ἄλλοτε χρηματίσματος τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ τραπεζίτου. Ἐὰν δὲ πράγματι ἔλαβεν ἀλλοίαν τροπὴν τὸ πολυθρύλλητον ζήτημα τοῦ δανείου ἀποδοτέον μᾶλλον εἰς τὴν εἰς Λονδὶνον ἀποστολὴν τοῦ ἱκανωτάτου ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Θεοτόκη, τὴν ὁποίαν ὡς ἔλεγεν ἐσχάτως ἡ «Ἀράλθεια» διετύπωσεν ἀπὸ μηνῶν ἡδὴ ὁ ἄρτι ἀναρρώσας καὶ πολὺς οικονομολόγος κ. Ἀναργ. Σιμόπουλος πρὸς ὃν δικαίως ἐπαναλαμβάνω, εὐελπί ἀτενίζει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ ὁποῖον, ὡς ὁμολογήσωμεν, ἔδρασε μέχρι τοῦδε ὡς πᾶς μεσημβρινὸς λαὸς ἐπιτολαίως καὶ ἀψυκώρως. Εὐτυχῶς δεικνύει ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦδε σημεῖα ἀπιστίας Θωμᾶ πρὸς τὰς ἐπαγγελίας πρῶτην καὶ νῦν Κυβερνητῶν καὶ ἕτερα μᾶλλον παρήγορα σημεῖα τὰ ὁποῖα ὁ Συνταγματικὸς ἡμῶν Μονάρχης φαίνεται ὅτι σέβεται καὶ ἴσως υποτάλλει, μεταβολῆς δὴλα δὴ τῶν προσώπων ἐν αὐτῷ τούτῳ τῇ προτιμωτέρῳ ἐξ ὅλων τῶν πολιτικῶν προγραμμάτων, τρικουπικῇ προγράμματι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δοθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὅπως ἀποφύγωμεν τὰ κακὰ νέων γενικῶν ἐκλογῶν, εἰς τὸν ἱκανώτατον μαχητὴν τῆς τρικουπικῆς φάλαγγος τὸ πρωθυπουργικὸν ἄξιωμα, ἀπὸ τῆς αὐτοβούλου καὶ αὐτενέργου δράσεως τοῦ ὁποίου

θὰ πηγᾶσιν ἕτερα καὶ ἄλλοια νάματα ἐθνικῆς εὐζωίας καὶ θὰ παραχθῶσιν ἀγλαώτεροι καρποὶ Πολιτειακῆς εὐνομίας.

Δ. Ζφῶς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ,

Μετὰ τὸν Ἀρεταῖον οὐτινος ὁ τάφος χαίνει εἰσέτι, καὶ ἕτερος τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῆς, ὁ Θεόδωρος Αφεντούλης ἐξέπνευσε χθές. Ὁ Ἀφεντούλης ἦτο ὁ σφώτατος τῶν συγχρόνων. Ὡς ἰτρὸς ἐξοχότης, ὡς φιλόλογος ἐπίσης. Ἡ φήμη αὐτοῦ φέρεται πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχει ἐπιστήμων ἑλλήν. Σὺν τῇ Ἀσκληπιᾷ ἐλάτρενε τὰς Μούσας ὅσον οὐδεὶς ἐκ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων. Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐδύθισεν εἰς πένθος τοὺς πένητας, οἵτινες εὐρισκον παρ' αὐτῷ πρόθυμον ἀντιλήπτορα, καθ' ὅλον τὸ ἑλληνικὸν τὸ ὁποῖον ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους ἐνεθουσιάζετο καὶ συνεκινεῖτο μετὰ τοὺς πατριωτικοὺς λόγους τοῦ. Ἐξέλιπε λοιπὸν ὁ ἐξοχώτερος ἰατρός, φιλόλογος, ποιητής, ἑλληνιστής καὶ ὁ μεγαλείτερος πατριώτης. Ἐδάκρυεν ὁσάκις τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος ἐπρόφερον τὰ χεῖλη αὐτοῦ. Θὰ δακρύσῃ ὁ μῶς πάντες ἐπὶ τῇ πενθίμῳ ἀκούσματι.

Τὸ Ἀθηναϊκὸν «Ἄστυ» καὶ αἱ συνεντεύξεις τοῦ. Ὁ αὐτὸς ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐπιστέλλει. Προξένησε ζωηροτάτην ἐκπληξιν εἰς τὸν φιλογενὸν μας κόσμον καὶ ἀναστάτωσιν ἐν τῇ τάξει τῶν λογίων αἱ ἀποκαλύψεις ὡς ἐν τῇ «Ἀστει» ἐδημοσίευσεν ὁ ἀπὸ τοῦδε τακτικὸς συνεργάτης αὐτοῦ νεαρὸς λόγιος καὶ γλυκὺς διηγηματογράφος κ. Μήτσος Χατζόπουλος γνωστὸς ἐκ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις περιοδικαῖς δημοσιευμάτων τοῦ. Ὁ κ. Μ. Χατζόπουλος ἔσχε τὴν εὐτυχὴν ἰδέαν νὰ τύχῃ ἀπὸ πολλῶν φιλικῶν ὅλως ἐντεῦξων μετὰ τῶν ἐν τῇ δράσει νῦν Ἀθηναίων λογογράφων καὶ οὕτως εἰπεῖν δι' ὁθίως πονηρίας ν' ἀποσπάσῃ τὰς ποικίλας γνώμας ἐνὸς ἐκάστου τῶν σημαινόντων λογογράφων ἐπὶ τῶν συγχρόνων συγγραμμάτων ἐν οἷς ὁμολογητέον τινὲς ἠρνήθησαν καὶ παρεκάλεσαν τὸν ἐν λόγῳ ὁργανωτὴν τῶν συνεντεύξεων νὰ μὴ γίνῃ λόγος περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πεφλημένῳ τῶν Ἀθηνῶν «Ἀστει», τῇ διευθυνομένῳ τόσῳ δεξιῶς παρὰ τῶν κ. κ. Ἀννίνου καὶ Δ. Κα-

κλαμάνου. Ὁ κ. Μ. Χατζόπουλος ὑπὸ ψευδώνυμον «Μποῆμ», κατέταξε θαυμασίως τὴν ὁλὴν καὶ διετύπωσεν ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ εὐκρινέστατα τὰ συζητούμενα θέματα χαρακτηρίσας διὰ πρωτοτύπων γραμμῶν τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὴν φιλολογικὴν ἐκαστοῦ δράσιν ὡς καὶ τὴν ἐξωτερικὴν φυσιογνωμίαν ἥτις συνήθως εἶναι κάτοπρον τῆς ψυχῆς. Αἱ μετὰ τῶν διαφόρων λογογράφων συνευτέξεις ἐν τῇ «Ἀστει» πληροφοροῦμαι ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ δεκαήμερον εἰσέτι ἀποκαλύπτουσαι εἰς τὰς συγγενεῖς εἰκόνας ὅτε μὲν τερπνὰς διὰ τὴν φιλαυτίαν τῶν, ὅτε δὲ δυνηρὰς διὰ τὸν ἐγωισμόν τῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Λονδίνιος «Χρόνος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ταγματάρχου Λόου ἀποκαλεῖ «πόρισμα ἐπιμελοῦς ἐρεῦνης, ἣν ἐπεχείρησεν ἐπὶ τόπου ὑπάλληλος τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως, αἰτήσας τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων», κρίνει δὲ περιττὸν νὰ προσθήσῃ ὅτι «ἡ δημοσίευσίς ἐγένετο ἐκ διεθνούς ἀδροφροσύνης καὶ οὐδεμίαν συνεπάγεται εὐθύνην τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν ὑπολογισμῶν ἢ τῇ ὀρθότητι τῶν συμπερασμάτων». Ἐπαινεῖ οὐχ ἥττον τὸν τρόπον, καθ' ὃν συνετάχθη ἡ ἐκθεσίς, καὶ ἀπονέμει αὐτῇ μεγάλην δαρύτητα. Καὶ ὁ «Χρόνος» ὡς κυρίαν ἀφορμὴν τῆς ἐνεστώσης κρίσεως θεωρεῖ τὰς «γελοίας» κατὰ Τούρκων διαδηλώσεις ἐν ἔτει 1885—1886, παραδέχεται ὅμως ὅτι, ἐκτοτε ἐπακράτει συνήθης ἐπιμέλεια καὶ φειδώ, ἡ Ἑλλάς θανάτκευται. Τὴν ἐκλογικὴν νίκην τοῦ Τρικουπῆ ἀποδίδει εἰς τὴν πεποιθήσιν τῶν Ἑλλήνων ὅτι θὰ κατίσχουσιν τὸν δυσχερεῖαν καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπὶ τὴν δεξιότητα καὶ ἀκεραιότητά του. Ἀλλ' ἐνώπιον τῶν δυσχερειῶν ὡς ἀπαντᾷ καὶ ὁ Τρικουπῆς, οὐδὲν ἄπορον εἰ κριταὶ τινὲς θεωροῦσιν αὐτὰς ἀκατανικήτας. Τὸ αἰσθημα τοῦτο ἐξέφρασαν ἰδίως σφοδρῶς Γάλλοι τραπεζίται, ἀλλ' ἐν μέρει ἐκ πολιτικῶν ὑστεροβουλιῶν. Αὐτὸς ὁ «Χρόνος», ἀναλύων τὰς προτάσεις τοῦ Λόου, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ δυσχερεῖαι δὲν εἶναι ἴσως ἀνυπερβατοί, ἀφοῦ μάλιστα οἱ πιστωταὶ τῆς Ἑλλάδος συμφέρον ἔχουσι νὰ τακτοποιήσῃ τὰ οικονομικά της ἐπὶ ὑγιᾶν βάσεων.

Εν Βέρνην τῇ 14 Ἀπριλίου 1893

ΟΔΙΓΑΙ ΔΕΞΕΙΣ ΤΗ „ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ“

Ὡς εἶδον προλαβόντως οἱ ἀναγνώ-
σταί ἡμῶν τὸ ζήτημα τῶν ἐλλή-
νων Μητροπολιτῶν ἀποσχολεῖ ἀπό
τινος καιροῦ τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον.
Ἡ φίλη συνάδελφος „Παλιγγενεσία“
μάλιστα, ἐπιφέρει καὶ κρίσεις ἐπὶ
τοῖς ἀπαντήσεώς μας πρὸς τὸν Ἀ-
θηναϊκὸν τύπον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέ-
ματος, ἡς τὸ ἄρθρον μετεδώκαμεν
τῆς ἀναγνώστῃς ἡμῶν. Τὸ γεγο-
νός εἶναι λίαν παρήγορον καὶ ἐνθαρ-
ρυντικὸν δι' ἡμᾶς, οἵτινες ἐν τῇ μέ-
σῃ τοσούτων περισπασμῶν οἵτινες
πανταχόθεν μᾶς περιβάλλουσιν ἀγω-
νισμέθια τὸν ἐπίμοχθον μὲν ἀλλ'
εὖχαρι ἀγῶνα τῆς ὑπερασπίσεως
τῶν ὁμοεθνῶν συμφερόντων ἐν Βουλ-
γαρίᾳ. Εἶναι παρήγορον καὶ ἐνθαρ-
ρυντικὸν δι' ἡμᾶς ὅτι βλέπομεν ἐ-
νός τε ὁμόφυλόν τινα φύλλον τῶν
Ἀθηναίων ἀνακύπτοντα ἐκ τῆς κομ-
ματικῆς πάλῃς καὶ τῶν φαρμαστι-
κῶν ἐριδῶν, ῥίπτει διέμμη ἐπὶ τῶν
συμβαλλόντων ἐν Βουλγαρίᾳ δηλαδὴ
ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ τὰ τελευ-
μένα δὲν πρέπει διὰ τὸν ἐλευθέρου
Ἑλλήνα δημοσιογράφου τὸν κηρύσσει
ὁληθῶς τῶν ἐθνικῶν πραγμά-
των, οὔτε ὡς πάρεργον νὰ παρατρέ-
χωνται, ἀλλ' οὔτε πάλιν καὶ ἐπιπο-
λαίως νὰ κρίνωνται ὑπὸ τὸ πρίσμα
τῆς φανατικότητος καὶ ἀπληροφω-
νίης ἐκείνης ιδέας τῆς ἐπικρατούσης
ἐν καὶ νῦν παρὰ τῇ πνεύματι πολ-
λῶν τῶν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου
συναδελφῶν, περὶ βουλγάρων καὶ
τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτῶν
δράσεως ἐν τῇ νῦν αἰῶνι.

Οὐδεὶς ἀρνείται τὴν ἐνδοξον θέ-
σιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἣν κατέχει ἐν
τῇ παγκοσμίῃ ἱστορίᾳ, οὐδὲ τὰ ὑ-
πέροχα καὶ ἀφθονα τρόπαια αἶτινα
ἐπεδείξατο ἀνὰ τὸν κόσμον τῶν
γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν
τεχνῶν, οὐδὲ πάλιν τὰ ἀπειρα δείγ-
ματα τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ εὐρωστί-
ας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ δύναται τις
νὰ διαμφισβητήσῃ, αἶτινα πολλοὶ τῶν
συναδελφῶν μας προβάλλουσιν πρὸς
ἐξύβρισιν τῶν βουλγάρων τὸ μὲν ἀμ-
βλωποδύντες πρὸς τὰς ἐπιτελουμέ-
νας ὑπ' αὐτῶν καλ' ἐκάστην προό-
δου, τὸ δὲ καὶ φρονούντες ὅτι διὰ
τῶν τοιούτων μέσων ἔρχονται ἐπι-
κουροὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων
ἀλλ' οὐδεὶς πρὸς τοῦτοις ἀρνείται

ὅτι ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ σειρά τῶν ἡγε-
μάτων αἶτινα ἐνέστησαν καὶ ἐπατέ-
λεσαν, ὑπάρχει καὶ μακρὰ σειρά πνεύ-
ματος ὁπισθοδρομικοῦ καὶ στασιμώ-
της μεταξὺ ἰδιῶν ταχθέντων ὑπὲρ
τῆς διαδόσεως καὶ ἐπιρρώσεως τοῦ
Ἑλληνισμοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς
δουλείας, ἡς ἐκ τῶν ὑστέρων κρι-
νομένη δείκνυσιν ὅτι συντελέσεν
εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐθνικοῦ γοή-
τρου ὅν μὴ τὴν ἀποφύγρανσιν παν-
τελῶς τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος.

Τοιαύτη τις παραγνώρισις τῆς ἐ-
ξουσίας, τοῦ προσορισμοῦ καὶ τῆς ἐ-
θνικοθηρηκευτικῆς δράσεως ἀνεφάνη
κυρίως ἐν τῇ προσωπικῇ τῶν ἀπο-
τελούντων τὸν φαναριστικὸν κλήρον
ὅστις δουλεύων ἀνέκαθεν τῇ Μαμω-
νῇ εἰδείξε φοδερὰν ὀλιγοφροσύνης
ἐθνικῶν πραγμάτων ἐν ἐποχῇ καλῇ
ἣν εἶχε πάντα τὰ μέσα πρὸς γεν-
ναίαν δράσιν. Τὸ σύστημα τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἐν Βουλγαρίᾳ διοική-
σεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶ-
ναι συνέχεια ἀκολουθοῦσα πορείαν
πραγμάτων χρονολογούμενην ἀπὸ
ἐκατοντάδες εἰσῶν. Συμμερίζομεθα
πληρέστατα φίλῃ „Παλιγγενεσία“
τὴν γνώμην σας καλ' ἣν „ἀρι-
πρεπεῖς, ὁραστήριοι καὶ
ἐκκαὶνοὶ ἱεράρχαι δὲν ἐξέλιπον, καὶ
ὅτι νέοι ἀρχιερεῖς εὐμοιροῦντες παι-
δείας, ἢ ἐπιτύχουσι πᾶν ὅ,τι δὲν
ἐπιτυχάνουσιν οἱ ἔνεκεν γήρατος
ἐλλείψεως δραστηριότητος καὶ ἐπαρ-
κῶν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτῶν γνώ-
σεων ἱεράρχαι; „Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι
δυστυχῶς μετροῦνται ἐπὶ τῶν θα-
κτύλων, ὡς εἰλικρινεῖς δὲ καὶ εὐσυ-
νεῖδητοι παραγκωνίζονται, προτιμω-
μένων ἀντὶ τούτων ἔνεκεν τοῦ τα-
πεινοῦ συμφέροντος ἀνθρώ-
πων ἀδανῶν καὶ δοκησιδόφων, ὧν ὁ
ἐγκέφαλος πλήρης καπνῶν οἰήσεως
συνεπάγεται τόσα διὰ τὸν ἀνὰ τὴν
ξένην Ἑλληνισμόν δεινὰ, ὧν ἐκθεσιν
ἀκριβῆ δύναται ἡ φίλη „Παλιγγε-
νεσία“ νὰ ζητήσῃ ἐν ταῖς στήλαις τῶν
καλ' ἡμέραν βυζαντινῶν ἐφημερίδων.
Μὴ οἱ πλείστοι τῶν ἱεραρχῶν τού-
των δὲν εἶναι νέοι εὐμοιροῦντες παι-
δείας καὶ πάντων τῶν προσόντων
αἶτινα δύνανται νὰ διευκολύνωσιν αὐ-
τοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατήρησιν
τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας
τοῦ ἔθνους; Τοιοῦτοι νέοι καὶ ἐν
Βουλγαρίᾳ ἦλθον ἱκανοί, ἀλλ' ἀπὸ
τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν χρονολογούνται
αἱ διαπραττόμεναι καλ' ἐκάστην το-
σοῦται ὑπερδυσία!...

Ὡς βλέπετε φίλῃ „Παλιγγε-
νεσία“ ὅτι δὲν ἐπλανήθημεν ὅσον ἀ-
φορᾷ τὰ διάφορα σημεῖα εἰς τὰ ὁ-

ποῖα διαφωνοῦμεν, ἴσα ἴσα διότι
ἐν τούτῳ τῇ αὐτῇ ἡμῶν ἐ-
ξετάζομεν αὐτὰ! Δὲν ἀμφισβόλλομεν
ποσῶς ὅτι ἱεράρχαι γέροντες, δειλοὶ
καὶ ἀπαίδευτοι ἀμαυροῦσι τὸ γόη-
τρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν
Βουλγαρίᾳ, ἀλλ' ἐπιμένομεν ἐπανα-
λαμβάνοντες ὅτι „ἀνάγκη οἱ ἐπι-
πιστευόμενοι τὴν διακυβέρνησιν τῶν
ἐπικαίρων μητροπολιτικῶν θρόνων,
νὰ ἐμπιστεύωνται αὐτὴν οὐχὶ εἰς ἀν-
θρώπους ἐστερημένους καὶ αὐτῶν
τῶν στοιχειωδῶν πρὸς διοίκη-
σιν γνώσεων, ἀλλ' εἰς ἀριπρεπεῖς
καὶ δεδοκίμασμένους, δι-
πλῆν ἔχοντες τὴν ἀπο-
στολήν, ἀδιόφορον δὲ ἂν νέοι
ἡ γέροντες ὧν οὗτοι, ἀρκεῖ
νὰ διατελῶσιν ἀνώτεροι παντὸς ὀλι-
κοῦ συμφέροντος καὶ ἰδιοτελείας ἀ-
νώτεροι παθῶν καὶ μεροληψίας, χρη-
σιμεύουσι δὲ ὡς κέντρα περὶ τὰ ὁ-
ποῖα συγκεντρουμένη πᾶσα κοινότης
θὰ δύναται ἀποτελεσματικῶς καὶ
τελεσφόρως νὰ ἐργάζεται. Περιπλέ-
ον δὲ οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ τοιοῦτοι, διότι
περὶ αὐτῶν κυρίως ὁ λόγος, δὲν νὰ
ἔχωσι τὴν ἰδιοφροσύνην ἐκείνην ἣν
ἀπαιτεῖται ὅπως καλλιεργῶνται αἱ
μεταξὺ τῶν κοινοτήτων ὧν προέσταν-
ται καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν σχέ-
σεις, ὅπερ οὐκ ὀλίγον συντελέσει εἰς
τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν ἐθνικῶν
συμφερόντων καὶ τὴν κτήσιν τοῦ σε-
βασμοῦ τῶν περὶ ἡμᾶς! Ἐν τοιαύ-
τῃ δὲ περιπτώσει πραγμάτων ἀνα-
φωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς „Πα-
λιγγενεσίας“ πῶς τέλος νὰ ἐ-
ξήγησώμεν τὴν ἀδιαφο-
ρίαν τῆς ἐν Φαναρίῳ Μ.
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
ὡς πρὸς τὰ διαπραττό-
μενα;

Σκ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, 9 Ἀπριλίου, ὥρα
9 1/2 μ. μ.

Περὶ τὴν 6ην πρωινήν ὥραν
ισχυροτάτη δόνησις συνεκλόνησε
τὴν νῆσον ἐκ νέου, μέχρι δὲ τῆς
μεσημβρίας ἐξηκολούθησαν καὶ
ἕτεραι μικρότεραι σεισμοὶ ἐλα-
φρῶς τὸ ἔδαφος.

Οἱ σκαπανεῖς ἤρχισαν σήμερον
νὰ κατεδαφίσωσι τὸ μεγαλοπρε-
πὲς κτίριον τοῦ θεάτρου, ἐξακο-
λουθεῖ δὲ ἡ κατεδάφισις ἀνεξαι-

ρέτως τῶν εἰς ἅπαντα τὰ μέρη
τῆς πόλεως βεβλαμμένων ὑπὸ τοῦ
σεισμοῦ οἰκιῶν, καὶ τὸ θέαμα τῆς
κατοστροφῆς προξενεῖ βαθμὴδὸν
πλήρες ἀποκαλυπτόμενον ἀλγει-
νοτέραν ἐντύπωσιν.

Μεταξὺ τῶν κατεδαφισθέντων
πολλῶν κτιρίων συγκαταλέγεται
καὶ ὁ ἀρχαιότατος ναὸς τῶν Δυτικῶν
«Santa Maria» ἐνθα εὐρίσκετο ὁ
τάφος τοῦ μεγάλου φιλέλληνος
Γούρη.

Ὁ ἀνδρᾶς τοῦ ποιητοῦ Σολο-
μοῦ μετηνέχθη ἔξωθεν τοῦ δημαρ-
χικοῦ καταστήματος. Ἡ ἐκτόπισις
τοῦ ἱεροῦ τούτου μνημείου μεγά-
λην ἐνεποίησε συγκίνησιν εἰς ἅ-
παντας τοὺς Ζακυνθίους, οἵτινες
ἀπὸ πρωΐας συναθροισθέντες εἰς
τὴν πλατείαν τοῦ Ποιητοῦ παρέ-
μειναν ἐκεῖ ἐπ' ἀρκετὸν, ὅπως ἰ-
δῶσι διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ
μάρμαρον ἐκεῖνο τὸ ἀπεικονίζον
τὸν Ψάλτην τῆς Ελευθερίας, τὸ
ὅποιον μεθ' ὑπερηφανείας ἐδει-
κνύομεν εἰς τοὺς ξένους λέγον-
τες ὅτι ὁ μέγας ἀνὴρ ἦτο συμ-
πολίτης μας. Τὴν μεταφορὰν τοῦ
ἀγάλματος ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ
ποιητοῦ μέχρι τοῦ δημαρχείου
παρηκολούθησεν ἀθρόον τὸ πλῆ-
θος ὡς νὰ ἦτο κηδεῖα τινὸς ἐκ
τῶν ἐνταῦθα πωλητῶν μας. Χύνον
δάκρυα κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην.

Κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέ-
ως κ. Τσιμπουράκη ἤρξατο ἡ με-
ταγωγὴ τῶν καταδικῶν ἀπὸ τῶν
ἐνταῦθα φυλακῶν εἰς τὰς φυλα-
κάς Κερακλινίας, Ἰθάκης καὶ Πύ-
λου, καθ' ὅσον τὸ ἐνταῦθα Σα-
φρονιστήριον καὶ αἱ πολιτικαὶ φυ-
λακαὶ κατηρειπώθησαν καὶ κατέ-
στησαν ἀκατοίκητοι, ἦτο δ' ἄλλως
τε φοδερὰ ἡ θέσις τῶν ἀτυχῶν
καταδικῶν φοβουμένων ἀπὸ σι-
γμῆς εἰς σιγμὴν πῶσιν τῶν κτι-
ρίων.

Σήμερον ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδι-
αν μετηνέχθησαν ἐντεθεν τοῦ κα-
τάδικοι, θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ ἡ
μεταφορὰ τῶν αἰρίων καὶ μεθαύ-
ριον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπρότεινεν πρὸς
τούτοις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δι-
καιosuνης ὅπως ἀπαλλάξῃ τῆς
ποινῆς τῶν τοὺς ἐλάσσονας ἐ-
τους ἐκτίοντες ποινὴν καταδίκους
ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς. Ἐπίσης
δ' ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅπως
ἀπονεμηθῇ βασιλικὴ χάρις εἰς τοὺς
ἐν τῇ θεραπευτηρίῳ τοῦ Σαφρο-
νιστηρίου πάσχοντας ἐκ χρονί-
ων νοσημάτων καταδίκους.

(64) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (64)

ΟΙ ΔΙΑΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

II.

Δὲν παρήλθον ὀλίγα λεπτά καὶ ἄθρᾳ
χεῖρ ἐπιφανείσα ἤνοιγε τὸ πρὸς τὴν ἀ-
ριστερὴν πλευρὰν παρανύμφυλλον τῆς
οἰκίας τοῦ Ἑρνέστου.

Ἀπὸ τινῶν ἁρῶν πάντες οἱ ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Ἀσιανοῦ κατεῖχοντο ὑπὸ ζση-
ροῦ ἐνδιαφέροντος περὶ τῆς ζωῆς τοῦ

πιστοῦ τοῦ Ἑρνέστου συντρόφου τοῦ
Φοβεροῦ, ἀδυνατοῦντες νὰ ἐξηγήσωσι
τὴν αἰτίαν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποπείρας δο-
λοφονίας.

Οἱ ἱατροὶ προσκληθέντες διεβεβαίω-
σαν ὅτι ἡ σφαῖρα ἐπληξε τὸν Φοβερόν
κάτωθεν τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, εἰς μέρος
ἀκίνδυνον καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμε-
ρῶν ὁ τραυματίας θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ
ἐγερθῇ τῆς κλίνης. Ἐν τούτοις ὁ πυρε-
τὸς θὰ ἐξηκολούθει, ὁ δὲ ἀσθενὴς εἶ-
χεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡσυχίας.

Ὁ Ἑρνέστος μὴ δυνάμενος νὰ ἐξη-
γήσῃ ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τῶν συμ-
βάντων ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ
του, φοβούμενος δὲ ὅτι ἀπὸ σιγμῆς
εἰς σιγμὴν κινδυνεύει καὶ αὐτὴ ἐπὶ ἡ
ἐπαρξίς του, ἐσκέπετο νὰ εὖρη διεξο-
δον, ὅτε ἡ Ροζαλία ἐνδεδυμένη μετα-
ξίνην πραινήν ἐσθῆτα καὶ λελυμένην

ἔχουσα τὴν κόμην, σπουδῇ κατήρχετο
τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος οὐδόλως
προσέξασα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἑρ-
νέστου.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἰδοῦσα ἐκ τοῦ παρα-
θύρου τὸ θέαμα τῆς κατακειμένης κό-
ρης, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν ὁλοῦν
συμπικνούμενον, ἠσθάνθη βαθύτατον οἰ-
κτον καὶ ἀγανάκτησιν ἅμα διότι οὐδεὶς
τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐφρόντιζε περὶ
τῆς προστασίας τῆς κόρης, διὰ τοῦτο
φύσας εἰς τὸν τύπον τοῦ δυστυχίμα-
τος ἰναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς Ροζαλίας ἀνθρωποὶ
τινες περιεκύκλωσαν τὸ ἀδρανὲς σώ-
μα, καὶ ἐδείκνυνον προθυμίαν νὰ περι-
θάλλωσιν αὐτό, ἐν ᾧ πρὸ μικροῦ ἐφαί-
νοντο ἀπασεῖς καὶ σκληροκάρδιοι.

— Τί λέτε! ἔλεγεν ὁ εἰς νὰ τὴν
μεταφέρωμε σ' ἓνα φαρμακεῖο; Βλέ-

πετε ἀπ' τὸ πέσιμον κτύπησε τὸ κεφά-
λι της! . . .

— Οχι, ἔλεγεν ὁ ἄλλος· καλλίτε-
ρον θὰ εἶναι νὰ εἰδοποιήσωμε τὴν ἀ-
στυνομίαν. Αὕτη ξέρει καλλίτερα ἀπὸ
ἡμᾶς τὴν δουλειά της! . . .

— Οχι! ὀχι! κύριοι, ἰκούσθῃ ἐντο-
νος ἀλλὰ γλυκεῖα ἐν ταύτῃ φωνῇ! Τὸ
κοράσιον ἔχει ἀνάγκην ἀμέσου περι-
θάψεως, ἐγὼ δὲ τὸ παραλαμβάνω εἰς
τὸν οἶκόν μου!

Στάντες ἀπεμακρύνοντο δίδοντες τό-
πον τῇ εὐγενεῖ δεσποίνῃ ἥτις διήρχετο
μεταξὺ αὐτῶν ὑποκλινομένων κατὰ τὴν
διάβασιν τῆς.

Ἐν τῇ μεταξὺ ἐποίησατο σημεῖον εἰς
τοὺς ἀναμένοντας πρὸς τὴν θύραν οἰ-
κέτας τῆς, οἵτινες προδραμόντες αὐτῆς
ἤγειραν μετὰ προσοχῆς τὸ ἄψυχον σώ-
μα τῆς νεαρᾶς κόρης.

Διαμένει ένταυθα περιερχόμενος τὴν πόλιν καὶ τὰ χωρία ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ λονδινίου «Χρόνου» ὁ κ. Bourghier μεταδίδων εἰς τὴν παγκοσμίου φήμης ἐφημερίδα ταύτην τηλεγραφικῶς πλεισιάκις τῆς ἡμέρας λεπτομερίας περὶ τῆς καταστροφῆς. Ὁ κ. Bourghier τὰ πάντα μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος παρατηρεῖ καὶ ἐξετάζει.

Ὁ λαὸς ἤρξατο ν' ἀπελπίζεται. Δεινὴ ἀχρηματία μαστίζει τὰς κοινωνικὰς τάξεις Οἰκοκυραίων οἱ κογένεαι λιμώττουσι πολλὰ. Πεινοῦν ζητοῦν ἄρτον! Ἡ κατάσταση τῶν πραγμάτων δεινότεραι. Οὐδεμία ὑπερβολὴ ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις τῆς καταστροφῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Νεαπόλεως τὸ ἡγεμονικὸν ζεύγος τῆς Βουλγαρίας ἀφικόμενον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν πόλιν ἐπεσκέφθη τὸ ἀνάκτορον καὶ εἶτα ἀνῆλθεν εἰς τὸν Βεζούδιον, προχθὲς δ' ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ αὐτόθεν μεταβαῖνον εἰς Παλέρμον.

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ καὶ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ.—Τὸ «Ταγβλάτ» τῆς Βιέννης πληροφορεῖται ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς ὅτι ὁ Σουλτάνος συνεχάρη ἐπίσης τῷ ἡγεμόνι τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τοῖς γάμοις αὐτοῦ. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς ἀγγέλλει ὅτι οἱ νεόνυμφοι θὰ μείνωσιν ἡμέρας τινὰς ἐν Κων/πόλει, καθ' ἃς ὁ ἡγεμὼν θὰ παρουσιάσῃ τὴν ἡγεμονίδα εἰς τὸν Σουλτάνον.

Ἡ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΣΟΦΙΑ.—Ἡ ἀκρόασις ἡ χορηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας εἰς τὸν κ. Σταμπολῶφ ἐπροξένησεν ἐν Σοφίᾳ ἐξαιρετικὸν ἐντύπωσιν. Τὰ ἡμιπέσημα φύλλα ἀποδίδουσιν εἰς τοῦτο μεγάλην σημασίαν καὶ πιστεύουσιν ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἐδραίωσιν τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καταστάσεως. Ὁ κ. Σταμπολῶφ ἐδήλωσεν ἐν Βιέννῃ ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν προτίθεται νὰ ἀνησυχῇ τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, ἣτις θὰ ἦτο ἄκαιρος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἀλλ' εὐτυχῆς λογίζεται βλέπουσα ὅτι ἀπολαύει εὐρωπαϊκῶν συμπαθειῶν, καὶ θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν ἵνα καταστή ἀξία τῆς ἐπιδεικνυομένης αὐτῇ εὐμενείας.

Οἱ ΛΙΜΕΝΕΣ.—Γάλλος ἐργολάβος δημοσίων ἔργων ἐκτελέσας τοιαῦτα ἐν

τῷ λιμένι Μασσαλίας καὶ νῦν ἐκτελὼν λιμενικὰ ἔργα ἐν Πάτραις ἀντὶ 9 ἑκατ. φρ. ἀπευθύνει πρὸς τὴν συνάδελφον «Bulgarie» τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν περὶ τοῦ σχεδίου τῆς κατασκευῆς τῶν λιμένων Πύργου καὶ Βάρνης: Μετέβην εἰς Σοφίαν ἔχων τὴν πρόθεσιν νὰ μετὰσχῶ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐν τῇ μειοδοσίᾳ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Πύργου, ὁρισθέντος τῇ 28 Φεβρουαρίου, ἀλλ' ἀνεχώρησα ἐκείθεν πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, διότι ἐκ τῶν μελετῶν εἰς ἃς ἐνδελεχῶς προέβην ἐπὶ τόπου ἐσχάρματα τὴν πεποιθήσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ὑφ' ἃς τιμὰς καὶ ὅρους ὀρίζει ἡ συγγραφὴ τῶν ὑποχρεώσεων. Δὲν ἠπατώμην. Δεῖ εἰς τὴν ἐκτίμησίν μου ταύτην, διότι οὐδεὶς παρουσιάσθη πρὸς συναγωνισμόν.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ καὶ ἡ Βουλγαρία» εἰς τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ «Times» ἀποστέλλει τὰ ἑξῆς:

«Υφίσταται περιέργος ἀντίφασις μεταξὺ τῶν λεγομένων ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ καὶ τῶν ὅσων διανοεῖται. Ὡς εἶναι γνωστὸν, ἀείποτε οὗτος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν προσηνέχθη μετὰ περιφρονήσεως καὶ εἶπεν ὅτι «ἡ Βουλγαρία δὲν ἀξίζει ὅσον τὰ ὀστά ἐνὸς γέροντος Πομερανίου στρατιώτου». Εἰς τὸ Βερολίνοιον συνέδριον ὑπερησπίσθη θερμῶς τὰ συμφέροντα τῆς Ρωσσίας, τὴν Βουλγαρίαν θεωρήσας πάντοτε ὡς ὑπεράριθμον· οὕτως ὥστε ἐὰν ἐξ ἐκείνου μόνον ἐξηρτάτο θὰ τὴν παρέδιδεν εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἐκτοτε πάντοτε ἀπεδείκνυν ὅτι περὶ τῆς Βουλγαρίας δὲν φροντίζει. Μετ' εὐχαριστήσεως ὅθεν ἐπληροφορήθη ἐκ δευτικῆς πηγῆς, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκδοσιν τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου, ἐνεγράφη διὰ σημαντικὸν ποσόν, ὅπερ δεικνύει ὅτι καίτοι φαινομενικῶς περιφρονεῖ τὴν μικρὰν ἡγεμονίαν ἀλλ' ὅμως πράγματι ἐλπίζει εἰς τὸ μέλλον τῆς. Αὐτὰ τὰ μικρὰ περιστατικά ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ διπλωμάται ἄλλως ὁμιλοῦσι καὶ ἄλλως ἐνεργοῦσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὴν πρωτὴν τῆς Τετάρτης κατέπλευσαν εἰς Νεάπολιν τὰ Ψαρά φέροντα τὸν βασιλόπαιδα Γεωργίον. Τὰ ἐν τῷ λιμένι σκάφη ἀπένευμαν τὰς νενομισμένας τιμὰς, ὁ δὲ ναυτικὸς διοικητὴς ἐσπευσεν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν βασιλόπαιδαν περὶ ὧραν δευτέραν μετὰ μεσημβρίαν· ἀνεχώρησεν εἰς Ρώμην συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ δούκως τῆς Γενεύης.

ARMENIKA

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Γρεῦ, ἐπερωτηθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων περὶ τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ ἀταξιῶν, ἀπεκρίθη: «Οὐδε-

μίαν ἐλάβομεν εἰδησιν περὶ νέων φόνων, γινώσκουμεν ὅμως ὅτι πολυάριθμοι Ἀρμένιοι, ὑπῆκοοι τοῦ Σουλτάνου, συνελήφθησαν ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀνταρσίας. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις, ἀλλ' αἱ φῆμαι περὶ τῆς ἐνεστώσης τῶν πραγμάτων θέσεως εἶναι λίαν ἀντιφατικά, δὲν δυνάμεθα δὲ ν' ἀνακοινώσωμεν εἰς τὴν Βουλὴν ἄλλην πληροφορίαν, ἢ τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐν γένει βεβαίωσιν ὅτι θὰ χορηγηθῇ ἀμνηστία εἰς πάντας τοὺς Ἀρμένιους, πλὴν ἐκείνων, καθ' ὧν ὑπάρχουσιν ἰσχυραὶ ὑπονοίαι ὅτι ὑπεκίνησαν τὴν τοικοκόλλησιν τῶν προκηρῦξεων, ὅτι ὅμως καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι θὰ δικασθῶσιν ἀκριβοδικαίως. Ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης δὲν προτίθεται νὰ προτείνῃ Συνδιάσκεψιν τῶν δυνάμεων, ὅπως ἐξετασθῇ ἡ θέσις τῶν Ἀρμενίων ὑπηκόων τῆς Πύλης».

Ἐν ἐτέρᾳ συνεδριάσει ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀνῆγγειλε μετὰ χαρᾶς ὅτι πράγματι ὁ Σουλτάνος ἀπένευμεν ἀμνηστειὰν εἰς πεντακοσίους καὶ ἐπέκεινα Ἀρμένιους ἐκ τῶν συλληφθέντων ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ὅτι ἀνέμιχθησαν εἰς τὴν τοικοκόλλησιν ἐπαναστατικῶν προκηρῦξεων, ἐκρατήθησαν δ' ἐν ταῖς φυλακαῖς μόνον πεντήκοντα.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΜΟΝΙΑ

Ἐν Βουκουρεστίᾳ ἐγένοντο αἱ μαθηραὶ ὀχλαγωγίαι ἃς φαίνεται ὅτι ὑπεκίνησεν ἡ ἀντιπολιτευσις, ἀπελπισθεῖσα ν' ἀρπάσῃ τὴν ἀρχὴν διὰ τῶν νομίμων μέσων καὶ ἐκμεταλλευθεῖσα δημοκορικῶς τὸ περὶ δημοτικῶν φόρων νομοσχέδιον. Τὸ πλῆθος ἀπεπειράθη νὰ εἰσβάσῃ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀπεκρούσθη ὅμως ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Ὁ ὑπουργὸς Κάρπ, συναντηθεὶς καθ' ὁδὸν ὑπὸ τῶν διαδηλωτῶν, ἐσυρίχθη καὶ ἠπειλήθη. Τῇ ἐπαύριον ἐγένετο ἐμπαθεστάτη συζήτησις ἐν τῇ βουλῇ. Ἡ ἀντιπολιτευσις κατήγγειλε τὴν κυβέρνησιν ὡς κατασφάζουσαν πολίτας ἐκδηλοῦντας τὸ φρόνημά των νομίμως. Ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι οἱ πρῶτοι πυροβολισμοὶ ἐρρίθησαν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ὄχλου, εἰς ἀποδείξιν δ' ἀνέφεραν ὅτι ἐκ τῶν χωροφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων ἐπληρώθησαν βαρέως εἴκοσι καὶ

εἰς, ἐκ δὲ τῶν διαδηλωτῶν δύω μόνον. Ἐκτοτε ἀποκατέστη ἡ ἡσυχία, φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ φιλελεύθεροι δὲν παρητήθησαν τοῦ ἐξερεθισμοῦ τοῦ πλήθους. Ἡ διαγωγή των εἶναι βεβαίως ἀξιοκακριτος. Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ νῦν κυβερνῶντες δὲν ἀνέτρεψαν διὰ τῶν αὐτῶν μέσων τὸν Βρατιάνον

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βοῦδαπέση 13 Ἀπριλίου —

Τὸν Σταμπολῶφ καὶ Γραϊκῶφ ἐπεσκέφθη ὁ Βέκερλε καὶ Φεῦρβαρ, ἀνεχώρησαν ταύτην τὴν νύκτα διὰ τῆς ταχίας ἀμαξοστοιχίας εἰς Σόφιν.

Πάλερμον αὐθημερὸν — Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκίπισσα τῆς Βουλγαρίας ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Μελίτην διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Ἀμφιτρίτη.

Βιέννη — Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπεσκέφθη τὸν Γκίερς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐπὶ ἐν τέταρτον. Ὁ Καλνόκη παρέμεινε ἐπὶ μακρόν ὁ Γκίερς ἀδριανῶς ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Πετρούπολιν.

Αὐτόφθι — Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἐπὶ τέταρτον τῆς ὥρας τὸν Συναγματοάρχην Ζδράβκοβιτς, κομίζοντα αὐτόγραφον τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας γνωστοποιούσαν τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησίν τε. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπένευμε ἀνώτερον παράσημον τῷ κ. Σδράβκοβιτς. Οὗτος ὁ ἐπιτετραμένος τῆς Σερβίας τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας οἱ Σέρβοι ἀξιωματικοὶ προσεκληθήθησαν εἰς γεῦμα, εἰς δὲ παρεκάθησαν καὶ ὁ Καλνόκη καὶ Μπάνερ.

Ρώμη αὐθημερὸν — Τὴν πρωτῶν ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ὁ πρίγκηψ μετέβησαν ἐφιπποὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἡ πριγκίπισσα ἐφ' ἀμάξης εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν. Μεγάλαι ἐπευφημίαι τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, διοικουμένου ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Σαμαρκάνο, τῇ 9ῃ ὥρᾳ φθάνουσιν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος ὑπὸ τὸν ἥχον τῶν τηλεδύλων, τῆς μουσικῆς παιανίζουσας τὸν Γερμανικὸν ὕμνον. Ἡ ἀνέλιξις τῶν στρατιωτῶν ἀρίστη. Ἰδιαίτερος ἐχειροκροτήθη ὁ Αὐτοκράτωρ ὁ βασιλεὺς οἱ πρίγκηπες ἐπέστρεψαν ἐφ' ἑαυτοῖς εἰς τὸ Κορινάτιον.

Πάλερμον 14 Ἀπριλίου — Ἡ Α. Β. Γ. ἡγεμὼν καὶ ἡ Α. Β. Γ. ἡ ἡγεμονὶς τῆς Βουλγαρίας ἀφίκοντο ταύτην τὴν πρωτῶν.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 14 Ἀπριλίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πωλῆσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.
Πωλῆσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν 2 90						
Ἀγορὰ , , , 3 20						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	253	75	272	263	75
φράγκ. χρ. σά	100	—	—	101	50	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100	205	50	208	50	207
φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	20	—
Γερμανίας μάρκ.	100	123	—	124	—	123
φρ χρ' α	100	—	—	100	40	—
Γαλλίας } φράγκα χρυσά	100	99	85	100	35	100
Βελγίου }						
Ἰταλίας }						
Ελβετ. }						
Ἀγγλίας λμ. α στερλ.	1	25	10	25	22	25
φράγ. χρυσά	100	—	—	100	50	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	22	70	22	80	—
φράγ. χρυσά	100	—	—	100	25	—
Σερβίας } φράγκα χρυσά	100	—	—	100	25	—
Ρουμανίας }						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.71 1/2					

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἐκ

Ἡδὴ πάντες ἐπροθυμοποιοῦντο τὴς πρότερον νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἄνθρωποι γελάσι μὲν καὶ ἐμπαίζουσι τοὺς ἄλλους ἐπὶ ταῖς κακουχίαις αὐτῶν, ὅταν ὅμως βλέπωσι συμπαθεῖς καὶ φιλαγάθους καρδίας ἀντιλαμβάνομενας τῶν δεινῶν τῶν πασχόντων, κινούνται πρὸς εὐσπλαγχνίαν δεικνύοντες αἰσθήματα ὅλως ἀντίθετα τοῦ φυσικοῦ των.

Πολλοὶ δὲ μάλιστα ἡρώτων καὶ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς γενναιοδωροῦ καὶ φιλευσπλαγχνοῦ γυναικὸς, οἱ γνωρίζοντες δὲ αὐτὴν ἔλεγαν:

— Εἶναι ἡ Μίς τοῦ Ἀσιανοῦ μεγίστανος!

Οἱ δὲ γέροντες ἀπεκρίνοντο:

— Εἶθε νὰ ἦ πολὺχρονος διὰ τὴν Εὐναίαν ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἀσιανοῦ, ἣτις οσοῦτων ἀγαθῶν ἐνέπληρε τὴν πατρίδα μας.

Οἱ παῖδες ἀπεκρίθησαν:

— Εἶθε νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ εὐχή σας καὶ ἀπῆλθον ἅπαντες διότι εἶναι γνωστὸν ὅποσος ἦτο ὁ σεβασμὸς ὃν ἠσθάνοντο πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ερνέστου.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ θύρα τῆς οἰκίας τῆς Ροζαλίας ἐκλείσθη κατόπιν τῆς εἰσοδου τῆς ἀναισθητοῦσης νεαρᾶς κόρης.

Ἦτο ἀκριβῶς ἡ ἐβδόμη τῆς πρωίας ὥρα. ὁ νοτιοανατολικὸς ἀνεμὸς ἔπνεεν ἐλαφρὸς, ὁ ζωογόνος ἥλιος ἐχρῦσιζε τὰς θέλους τῶν παραθύρων τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἐπὶ πλουσίας στρωμνῆς κατέκλιαν τὸ σῶμα τῆς ἀναισθητοῦς κόρης.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ

EN KANTZA (Αττικής)

KONIAK

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΑΛΛΙΟΝ

Εἰς τιμὰς καὶ βαρέλλια

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΓΝΗΣΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣΔιὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον πρὸς
τὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὴν Βουλγαρίαν

Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Ν. ΠΑΓΩΝΗΝ

Εἰς ΗΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας).

Εν τῇ σελίδι ταύτῃ θὰ ἴδωσιν
οἱ ἀναγνώσται νέαν ἀγγελίαν
τοῦ γνωστοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου
τοῦ κ. Κ. Valentin & Co-ie ἐν Αμ-
βούργῳ ἐπ' ἧς ἐριστῶμεν τὴν

προσοχὴν τῶν ἀναγναστῶν. Πρὸ
κεταί περὶ Λαχείου τοῦ Κράτους
ἐγκρίσει καὶ ἐγγυήσοι τῆς Κυβερ-
νήσεως.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

"Ο Ε Ρ Μ Η Σ,"

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ἀναγνωρίζεται δι' ὀφλητοῦ Ἡγεμο-
νικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 179

Ἡ Διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἀγγέλλει ὅτι
συμφάνως τῇ κανονισμῷ τῆς ἐταιρίας
ἐξεδόθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς δη-
μοσίαν ἐγγραφήν

300 μετοχαὶ

ἀξίας ἐκάστη λέβ. χρ. 100

ἐξ ὧν αἱ 200 ἐκαλύφθησαν, ὑπολείπον-
ται δὲ πρὸς ἐγγραφήν ἑτεραι 100.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρὰ τῇ τα-
μίᾳ τῆς ἐταιρίας κ. Κωνστ. Θ. Λεοντίῳ
προκαταβαλλομένης τῆς ἀξίας ἐκάστης
μετοχῆς.

Εν Βάρνῃ τῇ 5 Ἀπριλίου 1893.

GRAND HOTEL DE MARSEILLE ATHENES-GRECE

rue de stade,

Le plus confortable de tous les hôtels d'
Athènes.—Service empressé—Electricité et as-
censeur (le seul en Grèce).—Dépôt de vin

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
ΑΘΗΝΗΣΙ

Τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστήσαν τὸν ἀνελκυστήρα (ascenseur)
Πλουσίως φωταγωγημένον καὶ τὸ εὐρυχωρότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι.—
Δωμάτια πάσης τιμῆς.—Πρόθυμος καὶ ἀφογος ὑπηρεσία.

Διευθύνται: { **ΕΜΜ. ΒΟΥΡΛΑΚΗΣ**
ΝΙΚ. ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ

GRANDE LOTERIE DE CAPITALAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Marcs ou

Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en
cas le plus heureux par la Nou-
velle Grande Loterie de Capitaux,
garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Marc	300000
1	Lot de Marc	200000
1	Lot de Marc	100000
2	Lots de Marc	75000
1	Lot de Marc	70000
1	Lot de Marc	65000
1	Lot de Marc	60000
1	Lot de Marc	55000
1	Lot de Marc	50000
1	Lot de Marc	40000
5	Lots de Marc	20000
3	Lots de Marc	15000
26	Lots de Marc	10000
56	Lots de Marc	5000
106	Lots de Marc	3000
253	Lots de Marc	2000
6	Lots de Marc	1500
756	Lots de Marc	1000
1237	Lots de Marc	500
33950	Lots de Marc	148
18991	Lots de Marc	300, 200
150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.		

Chacun recevra entre ses mains les billets originaux pourvus des armes
d'Etat, et en même temps le plan officiel des tirages, où l'on verra tous
les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra
la liste officielle des primes tirées pourvus des armes d'Etat. Le paie-
ment des lots se fera selon le plan promptement, sous le ga-
rantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark. En cas que,
contre notre attente, le plan des tirages ne convienne pas à un des
intéressés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les
billets qui ne conviennent pas et à restituer le montant reçu. Si l'on
désire, le plan officiel des tirages est envoyé gratis d'avance pour en
prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres
le plus promptement possible, mais en tout cas avant le

20 Mai 1893 n. ST.

Valentin & Cie.

Maison de Banque
HAMBOURG

Ville libre, Allemagne.

La Loterie de Capitaux bien impor-
tante, autorisée par le haut Gouver-
nement d'Etat à Hambourg, et ga-
rantie par la propriété totale d'Etat,
contient 110,000 billets, dont 55,400
doivent gagner avec sûreté. Le capital
dans cette loterie est à peu près

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette
loterie d'argent est de telle manière
que tous les 55,400 prix indiqués
ci dessus seront décidés avec sû-
reté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première
classe est Marc 50,000, seconde clas-
se Marc 55,000, monte dans la troi-
sième à Marc 60,000, dans la qua-
trième à Marc 65,000, dans la cin-
quième à Marc 70,000, dans la sixième
à Marc 75,000, et septième à éven-
t. Marc 500,000, mais en tous cas à
200,000 Marc, etc.

La maison de commerce nommée
au pied invite par la présente respec-
tueusement à s'intéresser dans cette
Grande loterie de Capitaux.

Les personnes désirant donner des
ordres sont priées d'y ajouter les mon-
tants respectifs en Billets de Banque
de France, ou de tout pays européen,
ou en timbres-poste, ou le plus com-
mode sera d'envoyer l'argent par man-
dat de poste international de votre
pays, allemande ou autrichienne, Bons
de Poste français. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe,
coûte

1 billet original entière frs. 7,50

1 demi-billet original , 3,75

1 quart de billet original , 1,90

Le prix des billets des classes sui-
vantes et aussi la distribution de tous
les prix et dates des tirages, enfin
tous les détails on peut voir du plan
officiel.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια)

Τὸ ἐπόμενον ἔτος (488) παρήλθεν ὁ
λόκληρον ἐν προπαρασκευαίς μίᾳς τό-
σῃ σπουδαίας ἐκστρατείας. Ὁ χειμὼν
ἤδη εἶχε φθάσῃ, ὅποτε ὁ Θεοδώριχος
ἐξεκίνησε. Τοῦτο δὲν ἦτο ποσῶς ἡ πο-
ρεία ἐνὸς στρατοῦ· τοῦτο ἦτο ὁλόκλη-
ρος λαὸς ὅστις ἐπορεύετο νὰ κατακτή-
σῃ μίαν νέαν ἐγκαταστάσιν. Οἱ Γότθοι
πεπονηότες κατ' ὅλον εἰς τὴν σοφίαν
καὶ εἰς τὴν γενναϊότητα τοῦ ἀρχηγοῦ
τῶν, ἐγκαταλείπουσιν, ἐκβάλλοντες
κραυγὰς χαρᾶς, τὰς πόλεις καὶ τὰς πε-
διάδας τῆς Δακίας καὶ τῆς Μοισίας· με-
ταβαίνουσιν εἰς τὰς Νόβας ὑπὸ τὰς ση-
μαίας τοῦ βασιλέως τῶν καὶ ἀναχω-
ροῦσιν ὁμοῦ πεφορτωμένοι μὲ τὰ ὅπλα

τῶν καὶ ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τῶν γε-
ρόντων, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδι-
ων τὰ ὅποια μεταφέρουσιν ἐπὶ φορη-
τῶν ἀμαζῶν πεφορτωμένων μὲ τὰς ἀ-
γέλας τῶν.

Ἐπὶ τούτοις, ἀριθμὸς τις ἐξ
αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ὡς μὴ ὄντες ὑπὸ τοῦ
Θεοδώριχου, μολοντοὶ ἦσαν ἐπίσης
Γότθοι, δὲν ἐγκατέλειψαν τὴν χώραν·
οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπὸ τοῦ Jornandes ὀνο-
μαζόμενοι μικροὶ Γότθοι (Colli qui
dicuntur minores) οἱ ὅποιοι κατέκουν
εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Αἰμου ἐν τῇ πε-
ριγραφῇ τῆς Νικοπόλεως τῆς παρὰ τὸν
Ιστρον (Εσκι Νικοῦ, σήμερον μέγας
σαρὸς ἐρειπίων, πλησίον τῆς Ρουσιτίας
ἐν τῇ διαμερίσματι τοῦ Τυρνόβου—
hodie sunt in Moesia regione incolen-
tes Nicopolitana—οὗτος ἦτο μέγας λα-
ὸς—populus immensus—τοῦ ὁποίου ὁ
περίφημος ἐπίσκοπος Οὐλφίλας ἐπῆρξεν
ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος—Wefilas qui
eis dicitur et litteris instituisse)

Οἱ «μικροὶ» οὗτοι Γότθοι εἶχον σχη-

ματίση μίαν φυλὴν, ἥτις κατὰ τὸ 452
μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς δυνάμεως
τοῦ Αττίλα ζητήσασα, κατὰ τὸν αὐτὸν
χρόνον κατ' ὃν καὶ ἄλλοι Γότθοι—οἱ
ὁδηγηθέντες ὑπὸ τοῦ Θεοδεμίου καὶ
Βαλεμίου (τῶν προκατόχων τῶν Θεο-
δώριχων)—γαίας ἀπὸ τῶν Ρωμαίων,
ἐγκατεστάθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος
Μαρκείου (Marcien) ἐν τῇ κάτω Μοι-
σία εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Αἰμου, ἐν
εἰς τοὺς τοῦ Θεοδεμίου εἶχε παραχω-
ρήσει τὴν Παννονίαν, ἀπὸ τῆς ἀνω Μοι-
σίας μέχρι τῆς Νωρικής.

Επὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ιουστινιανοῦ
(527—565) ἡ ἱστορία ἔσχε τὴν εὐκαιρί-
αν νὰ ὁμιλήσῃ παρεμπιπτόντως περὶ
τῶν Γότθων τοῦτον τοῦ Αἰμου, ἀλλὰ
δὲν ἔκαμε περὶ τούτων πλέον, ἔκτοτε
οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην μνείαν. Δικαίως
λοιπὸν δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἐπὶ
τέλους ἀφομοιώθησαν πρὸς τοὺς ἐντο-
πίους Σλαῦνους, τοῦθ' ὑπερ ἐπαθὸν ἐπι-
σης ἀργότερα οἱ Βούλγαροι.

Jornandes ἐπῆρξε μικρὸς Γότθος ἐκ

τῆς Νικοπόλεως. Δὲν πρέπει νὰ λησμο-
νήσωμεν ὅτι ἐγεννήθη ἐν Μοισίᾳ 12 ἔ-
τη μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Θεοδώρι-
χου δι' Ἰταλίαν καὶ ὅτι ὁ θάνατός του
 συνέβη 17 πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως
ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως, τῶν πρώτων
Βουλγάρων, τῶν ὁδηγηθέντων ὑπὸ τοῦ
ἀρχηγοῦ Ασπαρούχ (679).

Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀνω βιογραφία καὶ
τὸ ἀνω ἐκτέθεν ἱστορικὸν ἐπιτρέπουσι
νὰ συναγάγωσιν τὰ ἐξῆς συμπεράσματα.

Αφ' οὗ ἐπὶ τῶν τοῦ Jornandes (οὗτος
εἶπε n u n e) ἡ Φιλιππούπολις καὶ Αδρι-
ανούπολις ἔφερον τὰ ὀνόματα τὰ ὅποια
αἱ δύο αὗται πόλεις διασώζουσιν ἀκό-
μη σήμερον, καὶ ἀφ' οὗ αἱ ὀνομασίαι
Π ο υ λ π ο υ δ ἔ ν α καὶ Ο ὑ σ κ ο ὑ δ α-
μα δὲν ἦσαν τότε ἄλλοι τι ἢ ἐν ἀνα-
μνήσει, δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν ἂν ἡ-
θελῇ τις εἰκάσῃ ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἐπαυ-
σε νὰ εἶνε κοινὴ καὶ δημώδης πενήτη-
κοντα ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ εἰρημέ-
νου Jornandes, δηλ. μετὰ τοῦ 450 καὶ
500, ἡ περίπου δύο αἰῶνας πρὸ τῆς ἐμ-
φανίσεως τοῦ Ασπαρούχ ἐν Μοισίᾳ, καὶ
σχεδὸν 100 ἔτη πρὸ τῆς συγχωνεύσεως
τῶν Γότθων τοῦ Αἰμου μετὰ τῶν Ἰθαγε-
νῶν Σλαῦν· (ἀκολουθεῖ)